

תקות מנחם

גיליון מס'
213

יו"ל לקראת ש"פ כי תצא
י"א אלול
הי תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר הפלאה - ב'

מחזור כ"ט שנת הז"ך

בעז"ה יום ד' פרשת כי תצא ח' אלול הי' תהא שנת עליון - 5770 - ה'פרצת

סיום הלכות נזירות והתחלת הלכות ערכין וחרמין

ומובא ברש"י בפרשת הנזירות, פרשת נשא: "למה נסמכה
פרשת נזיר לפרשת סוטה; לומר לך שכל ה**רואה** סוטה
בקלקולה יזיר עצמו מן היין, שהוא מביא לידי ניאוף".
וזה מתאים ממש עם תוכן תחילת פרשתנו מה שנאמר "כי
תצא למלחמה על אויביך וגוי ושבת שבי: **וראת** בשביה
אשת יפת תואר **וחשקת** בה וגו'", היינו שהחשק והתאוה
באה לו ע"י ה**ראיה** וגם בסוטה אומרים חז"ל "ה**רואה**
סוטה" וי"ל שהכוונה שרואה ומתבונן בקלקולה שיוכל
לבוא לידי תאוה ומכשול. וע"ז אומרים חז"ל⁸ ומובא
ברש"י בד"ה ולקחת לך לאישה: "לא דיברה תורה אלא
כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתירה, יישאנה באיסור",
שזהו תוכן הענין של ה**רואה** סוטה **בקלקולה**.

נזר א-לקינו על ראשו

ג. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים על הלכות שבועות ועל
הלכות נדרים שהם ההלכות הראשונות של ספר "הפלאה",
שב"ה**פלאה**" שני פירושים; לשון **הפרשה** [נבזה שני
פירושים (גם ברש"י וגם בתרגום אונקלוס): אם הנוסח,
יפריש – מלי הפרשה (וכך גם כותב ה"גור אריה" או יפריש –
מלי פירוש (אבל גם ע"י שמפרשים הנדר – מפרישים
(במפורש) הדבר לאיסור או להקדש). אבל בפרשת שלח
בפרשת הנסכים והזבחים שנאמר⁹: "ל**פלא** נדר"; כל
הגירסאות בתרגום אונקלוס: "לאפרש" – מלי **הפרשה**],
ופירוש שני; מלי **פלא** כמ"ש ה"אבן עזרא" עה"פ "יפליא
לנדור נדר נזיר לה"; ומביא ב' הפירושים; "יפריש, או
יעשה דבר **פלא**, כי רוב העולם הולכים אחר תאוותם".

וכן בחסידות באוה"ת אומר: יפליא, ימשך מבחינת פלא
– כתר, וני שערי בינה¹⁰. והרי גם הלכות נזירות הן חלק
מספר "ה**פלאה**" שהוא חל ע"י נדר.

וגם בנזירות יש שני פירושים; הפירוש הפשוט לשון
פרישה, כמו שאומר רש"י עה"פ הנ"ל **נדר נזיר**: "אין נדירה

מוצא שפתיך תשמור!

א. הקשר של הלכות **נזירות** לפרשת תצא ולשיעור החומש
בחת"ת של **יום הסיים**, רביעי של פרשת תצא, הוא **מפורש**;
הרמב"ם בתחילת הלכות נזירות¹ אומר: "הנזירות היא
נדר מכלל **נדרי איסור**, שנאמר²: "כי ידור **נדר נזיר** וגו'". ועל
כל נדרי האיסור אומר הרמב"ם שחייב לקיימם משום
שנאמר³ (בפרשתנו בחת"ת של יום רביעי, יום הסיים):
"מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת".

וז"ל הרמב"ם בתחילת הלכות נדרים⁴: "מצות עשה של
תורה שיקיים אדם שבועתו או נדרו בין שהיה מנדרי **איסור**
בין שהיה מנדרי הקדש, שנאמר: מוצא שפתיך **תשמור**
ועשית כאשר נדרת" (ופסוק זה הוא הפסוק האחרון
וסיים החת"ת של יום רביעי, יום הסיים) וכנ"ל דיני
הנזירות הם מכלל נדרי האיסור.

וכל הפסוקים (3 פסוקים) של הפרשה האחרונה בחת"ת
של **יום זה** מדברים על מצוות הנדר, כנאמר כאן⁵: "כי
תידור נדר לה' אלקיך לא תאחר לשלמו, כי דרוש ידרשנו ה'
אלקיך מעמד, והיה בך חטא: וכי תחדל לנדור לא יהיה בך
חטא (שע"כ מדובר בסיים ספר "הפלאה"): מוצא שפתיך
תשמור ועשית כאשר נדרת לה' אלקיך וגוי אשר דיברת
בפיך".

ובהמשך תחילת הלכות נזירות⁶ מביא הרמב"ם את
האיסור שלומדים מהפסוק הנ"ל "בל תאחר", וז"ל: ". .
ואם אחר נזירותו – הרי זה עובר בבל תאחר לשלמו".

דברה תורה כנגד היצה"ר

ב. ענין הנזירות, היא הפרישה מהיצה"ר והתאוה של
הפריצות בעריות והיפך הצניעות, וכמו שחז"ל אומרים⁷

1 פרק א', ה"א.

2 נשא ו, ב.

3 תצא כג, כד.

4 פ"א הי"ד.

5 פרשתנו תצא כג, כב-כד.

6 פ"א הי"ד.

7 סוטה ב, א. נזיר ב, א. ברכות סג, א. ילקו"ש תשי"י.

8 ספרי. קידושין כא, ב. ילקו"ש תתקכד.

9 שלח טו, ג.

10 אוה"ת ויצא ע' 1704.

זו היא לאו דוקא בכיה ודמעות של צער, אלא בכיה ודמעות
ברגש של שמחה! ותקוה לברכות שנה טובה ומתוקה,
ולשנת "אל על" וגילוי אוצרות עליון! כך תהיה לנו! בגילוי
המלך המשיח והגאולה השלימה, מייד ממ"ש, נאו!

"תקוה" חוט השני¹⁵

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. נזירות היא מנדרי איסר, ובפרשתנו בחת"ת דיום
הסיום רביעי, "מוצא שפתיך תשמור ועשית" ו"כי
תדור נדר לא תאחר לשלמו", שהרמב"ם פוסק זאת
לגבי נזיר.
- ב. "הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין",
ובתחילת פרשתנו "כי תצא למלחמה על אויבך,
וראית בשביה אשת תואר" – לא דיברה תורה
אלא כנגד יצה"ר.
- ג. "הפלאה" – ל' פרישה ול' פלא, נזירות – ל' פרישה
ול' נזר אלקיו על ראשו.
- ד. נדר – נ' זר, נזר – נ' זר.
- ה. כי תצא למלחמה – מלחמת האור (והאהבה) דוחה את
החושך.
- ו. אלול – תשובה מיראה ו"סור מרע", ותשובה מאהבה
ו"עשה טוב".
- ז. ובכתה ירח ימים – חודש אלול, בכיה ודמעות של
שמחה.

* * *

סיום הלכות ערכין וחרמין וכל ספר הפלאה ספר השישי
והתחלת ספר זרעים ספר השביעי – הלכות כלאים
בשבת קודש פרשת כי תצא י"א אלול
ה"י תהא שנת עליון - 5770 - ה'פרצת

בל תאחר לשלמו

- א. הלכות ערכין וחרמין קשורים באופן מפורש לשיעור
החת"ת של אותו היום שהתחילו אותם, רביעי של פרשת כי
תצא (ע"ד מ"ש לעיל בסיום ההלכות הקודמות – ה'י
נזירות, שהסיום שלהם היה גם ביום זה).
- כפי שכתב הרמב"ם בהלכה הראשונה של הלכות ערכין
וחרמין¹⁶: הערכים הם נדר מכלל נדרי הקדש, שנאמר¹⁷
'איש כי יפליא נדר בערכך נפשות לה'. לפיכך חייבין עליהם
משום 'לא יחל דברו'¹⁸ ו'לא תאחר לשלמו'¹⁹ וכו' (כנאמר:
'וכי תדור נדר לא תאחר לשלמו'). והרי לא תאחר לשלמו
הוא פסוק מפרשתנו, בפרשה המסיימת את שיעור החת"ת
של יום רביעי; יום התחלת ההלכות, המדברת כולה על
הנדרים והחיוב לקיימן.

15 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקוה" – מלשון "קו וחבל" (שבו
הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת
חיבורנו "תקוה מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה
התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה
שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקוה מנחם" ח"א).

16 פ"א הי"א.

17 בחוקותי כז, ב.

18 מטות ל, ג.

19 תצא כג, כב.

בכל מקום אלא פרישה¹¹, אף כאן שפירש מן היין, להזיר
לה', להבדיל עצמו מן היין לשם שמים".

ובנזירות גם יש פירוש נעלה; כמ"ש בנזיר באיסור שלא
יטמא: "לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם
במותם. כי נזר אלקיו על ראשו"¹². והרמב"ם מביא פסוק
זה בהלכה האחרונה, וז"ל: "אבל הנודר לה' דרך קדושה –
הרי זה נאה ומשובח, וע"ז נאמר: 'נזר אלקיו על ראשו
קדוש הוא לה'". והיינו ממש כמו שהפלאה לשון הפרשה
ולשון פלא, גם בנזירות לשון פרישה ולשון נזר וכתר.

נזר – נ' זר

ד. וכמו גם במילה נדר שתי משמעויות; מלשון להדיר
ולפרוש, ומ"ש בחסידות באוה"ת¹³: "נדר – נ' זר; גילוי
שער החמישים [מני שערי בינה ששורשם מספירת הכתר]
בבחי דירה כו". ועפ"ז גם במילה "נזר" נפרש: נ' זר; דרגת
הנו"ן היא לו זר וכתר.

[והרי המילה "נדר" ו"נזר" הן אותן האותיות והמשמעות,
בחילוף ז' בד' (כמו זהב – דהבא, זכר – זכרא) שז' מאותיות
השיניים וד' מאותיות הלשון – דטלנ"ת; שגם אותיות
הלשון וגם אותיות השיניים, באות ע"י אופן הכאת ונקישת
הלשון בשיניים, שזהו פירוש המילה לשון – כמו – לשן;
היינו נקישת הלשון בשיניים.

ואותיות המילה "שן" – הן ש'; מאותיות השיניים, ונ',
מאותיות הלשון [וגם שם האות שי"ן; שמורכבת מש' –
מאותיות השיניים, ונ' – מאותיות הלשון (ועד"ז שם האות
דל"ת; שאותיותיה כולן מאותיות הלשון (ויש בה רוב
אותיות הלשון – דטלנ"ת. ואולי דל"ת; גם מלשון – דלת;
שהלשון היא דלת, ופותחת דלתות בין אנשים ולבבות)].
ובמילה "לשון" – הל' – מאותיות הלשון. הש' – מאותיות
השיניים, והנ' – גם מאותיות הלשון.

מלחמת האור והשמחה

ה. וגם בענין "כי תצא למלחמה על אויבך", כנ"ל, יש בזה
שני ענינים ודרכים; א) מלחמה באופן של "סור מרע"
ודחיית וביטול הרע. ב) מלחמה באופן של הבאת אור
ואהבה, ו"מעט אור דוחה מן החושך". וכמו שאומר
כ"ק אד"ש מה"מ ש"ענתה הוא הזמן לשטוף את העולם עם
הרבה "עשה טוב"! וממילא הרע מתבטל ונעלם".

אלול – תשובה מאהבה

ו. וכן בכללות עבודת התשובה של חודש אלול יכולות
להיות שתי גישות; גישה של תשובה מיראה וחרטה וצער על
העבר (ואלול – מלי ריגול וחיפוש ופישפוש במעשים כמ"ש
בגליון הקודם), והגישה החסידית; תשובה מאהבה ושמחה
באופן של קירוב והרגשה של התגלות הקב"ה אלינו בחודש
אלול, ע"י גילוי י"ג מידות הרחמים שפועל עלינו רגש של
שמחה מצד ה"אני לדודי ודודי לי".

בכיה ודמעות של שמחה

ז. ואד"ש מפרש כך גם את מה שנאמר בתחילת פרשת כי
תצא "ובכתה את אביה ואת אימה ירח ימים"¹⁴, שעל כך
אומר האריז"ל (בלקוטי תורה) שזהו רמז לעבודת התשובה
חודש אלול "ירח ימים", וכ"ק אד"ש מה"מ אומר שבכיה

11 ספרי.

12 נשא ו, ז.

13 אוה"ת פרי ויחי עי תיד. פרי ויצא עי 1704, 1706.

14 תצא כא, יג.

וכי תחדל לנדור לא יהיה בך חטא

ג. גם בסיום הלכות ערכין וחרמין, מביא הרמב"ם הלכה מפרשתנו משיעור החת"ת הנ"ל של יום רביעי, יום התחלת לימוד הלכות אלו;

בהלכה שלפני האחרונה²⁰ אומר הרמב"ם: "אע"פ שהקדשות והחרמין והערכין מצוות, וראוי לו לאדם להנהיג עצמו בדברים אלו כדי לכוף יצרו, ולא יהיה כילי, ויקיים מה שציוו נביאים 'כבד את ה' מהונך'²¹. אף על פי כן אם לא הקדיש ולא העריך ולא החריס מעולם אין בכך כלום. הרי התורה העידה ואמרה וכי תחדל לנדור, לא יהיה בך חטא". ופסוק זה הוא הרי גם כנ"ל מסיום החת"ת של יום זה! (בפרשה המדברת על הנדרים).

בית המקדש למעלה מטבע העולם

ג. התחילו הלכות ערכין וחרמין, המדברות על ההקדשות לה' ולבית המקדש, ביום ח' אלול, ובהלכות אלו ח' פרקים; והמספר 8 מורה על דרגא שלמעלה מהעולם והטבע וסדר ההשתלשלות, שמחולק ל-7 מידות, ו-8 הוא למעלה מהטבע וסדר ההשתלשלות שמורה גם על הגאולה והמשיח. ובביהמ"ק היו ריבוי ניסים שלמעלה מהטבע (כמו מקום הארון אינו מן המידה).

ומוצאים שספר "עבודה" המדבר על עבודת בית המקדש (בו היתה הנהגה ניסית שלמעלה מהטבע), הוא ספר השמיני ברמב"ם, ובהלכות בית הבחירה (שגם בחירה – היא דרגא שלמעלה מהשכל וטעם ודעת) – ח' פרקים, ומסתיים בהלכה ח' [ומדובר בהלכה האחרונה על מעלת הקרבנות ש"כולם מכלל החוקים הם". וחוקים הם למעלה מהשכל והטעם. וחק – מתחיל בח', וגימטריא – 108; מורה על ה-8 שלמעלה מה-100 – סדר ההשתלשלות].

וכנ"ל זהו סיום ספר "הפלאה" – מל' "פלא", שכנ"ל שבועות ונדריים הם המשכת כוחות שלמעלה מהשכל והטבע וטעם ודעת וסדר ההשתלשלות, שיהיה לו כוח לקיים הנדר והשבועה בכל מצב שהוא אפילו קשה ביותר.

ו"פלא" – גימטריא – קי"א – 111; שזהו ה-י"א שלמעלה משלמות הטבע – 100 (10X10).

והמספר קי"א כותבים במספרים – 111; 1 במאות, 1 בעשרות 1 ביחידות, ובאותיות א' א' א'; שכ"א מהאל"ף – אותיות פלא – הוא בגימטריא – קי"א – 111, א"כ יש לנו פלאי פלאות! עד אין סוף! (ועיין במאמרנו "פלאי האל"ף!", בהוספות לספרנו "תקוות מנחם" – ח"א עמ' 233).

ערך – נ'

ד. והרמב"ם קורא לשם ההלכות ערכין וחרמין – שמסתיימים בני, ולא כרגיל בלשון הקודש לי רבים שמסתיימים במי סופית; ואולי הני הן רמז כמ"ש לעיל מהאווה"ת להצ"צ על נדר שהוא נ' דר: "ני' שערי בינה (שער החמישים ששרשם מעתיק פנימיות הכתר) – דירה שלו" (וכן כתבנו לעיל בדרך אפשר על נזירות – נזר – נ' זר.

ואולי גם כאן הרמז ערכין וחרמין – בני, שער החמישים; ערך – נ', חרם – נ'. שהרי הערכים וההקדשות מכלל הנדרים כמ"ש הרמב"ם בתחילת ההלכות.

יו"ד אל"ף – פלא

ה. ומסיימים את ספר "הפלאה" – פלא (שמסתיים בפרק

ח' הלכה ח') ביום י"א אלול, שגם י"א וגם אלול קשורים לדרגת האל"ף (ועיין מש"כ בגליונות הקודמים בקשר לאלול שמתחיל באל"ף) וי"א מורה על דרגא שלמעלה מ-10, שלמות הטבע וסדר השתלשלות.

ספר השישי – בחודש השישי

ו. ומסיימים את ספר "הפלאה" שהוא ספר השישי ברמב"ם בחודש אלול שהוא חודש השישי (מהחודש הראשון, ניסן).

מספרים מתאימים

ובמחזור זה ובשנה זו רואים השגחה פרטית נפלאה, דברים מדהימים!

את ספר השישי – זמנים, התחילו בחודש השישי – סיון. את ספר הרביעי – נשים (ספירת המלכות – פרצוף הרביעי) התחילו בחודש הרביעי – תמוז.

את ספר החמישי – קדושה, התחילו וסיימו בחודש החמישי – מנחם-אב.

את ספר השישי – הפלאה, מסיימים בחודש השישי – אלול. את ספר השביעי – זרעים, יסיימו בחודש השביעי – תשרי דשנת ה'תשע"א (בעשירי יהיה קודש – יום הכיפורים) ומתחילים בו – יום העבודה, את ספר עבודה).

את ספר השמיני – עבודה (שעניינו עבודת ביהמ"ק למעלה מהטבע והעולם וסדר השתלשלות – כמספר 8) יסיימו בחודש השמיני – חשוון (מתחיל בח').

את ספר העשירי – טהרה, יסיימו בחודש העשירי – טבת (בשלמות הירח – ט"ו טבת).

את ספר הי"א – נזיקין, יסיימו בחודש הי"א – שבט, ואת ספר הי"ב – קנין, יסיימו בחודש הי"ב – בר"ח, א' אדר א'.

"תקוות" חוט השני²²

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. בסיום החת"ת של יום התחלת ההלכות, רביעי דפרשת תצא, נאמר: "וכי תדור נדר לא תאחר לשלמו".

ב. בחת"ת יום ההתחלה גם נאמר: "וכי תחדל לנדור לא יהיה בך חטא".

ג. יו"ד אל"ף אלול – הפלאה – פלא.

ד. הפלאה – ספר השישי – בחודש השישי.

***

פרק א' ליום

אמנם לכתחילה כ"ק אד"ש מה"מ רוצה שאם אפשר שכ"א ילמד ג' פרקים רמב"ם ליום, אבל הרבי אמר שלא יזלוזלו באחרים, שקשה להם להספיק ג' פרקים כל יום, וגם לימוד פרק אחד הוא מסלול קדוש של לימוד (וכמו שפעם היו קהילות שסיימו את קריאת התורה פעם ב-3 שנים, אבל נתפשט המנהג לסיים פעם בשנה ולעשות "שמחת תורה").

וגם בלימוד פרק א' ליום אנו רואים בהשגחה פרטית דברים נפלאים!

א. את ספר עבודה והלכות בית הבחירה התחילו במסלול פרק

20 פרק ח' הי"ב.

21 משלי ג, ט.

ועי"כ יאר הוי' פניו אלינו בגילוי י"ג מידות הרחמים, המאירים בחודש אלול, מ"המלך בשדה", לכתובה וחתימה טובה ולשנה טובה ומתוקה בכל הענינים בגשמיות וברוחניות.

הצנע לכת!

פעם בשבת לפני ההתוועדות, כשחיכו לכניסת כ"ק אד"ש מה"מ, סיפר לי הרב מנחם שיחי' הכהן שהיה עורך ירחון הרבנות הצבאית "מחנים".

הרב הכהן סיפר שכשהיה הרב של ההסתדרות (בסוף שנות ה"י"ד או בתחילת שנות הכ"פ) נכנס ל"יחידות" לרבי וסיפר לו שמארגן ופותח בתי כנסת במושבים של ההסתדרות בארץ הקודש, ולשם כך הגיע לארה"ב ופונה לקהילות שיתרמו ספרי תורה בשביל בתי הכנסת החדשים [הוא לא ביקש ע"כ מאד"ש] והרבי אמר לו: "מחר בבוקר תקבל מהמזכירות שלי 5 ספרי תורה".

הרב מנחם הכהן שמח והתפעל כ"כ שלמרות שלא ביקש אד"ש אמר שתורם לו 5 ס"ת!

הרב הכהן שאל את אד"ש: האם יוכלו לפרסם זאת, ע"ד תרומתו של הרבי?

וע"כ ענה לו אד"ש: "מה שמדברים ועושים כאן בחדר זה אפשר לפרסם, ומה שלא לפרסם גם כאן לא אומרים ועושים... " ובקשר לעצם הפרסום עליך לעשות החשבון שלך, אם כדאי לך הפרסום, יתכן שיהיו אלו שישמעו שאני תרמתי הם דווקא לא ירצו לתרום, לכן תעשה לך את החשבון שלך אם כדאי לך הפרסום.

ואכן למחרת קיבל כאן את חמשת ספרי התורה, והרב הכהן התרשם והתפעל ביותר, שכזו פעולה עצומה עושה הרבי ולא מבקש פרסום.

ודבר זה צריך להיות לעינינו בכל עניני השליחות וה"מבצעים", וכמו שאומר אד"ש שזהו ר"ת טנ"ק – טהרות נזיקין קדשים; שכדי להשפיע, הדבר הראשון שיהיה טהרות – טהור מכל פניה, שאלה שמתעסק איתם יראו שזה טהור מכל פניה ואין לו מזה שום רווח (כמו קשרים, קריירה, כסף פרסום וכד') ואז מצליחים ב"נזיקין" – מוציאים ממנו כל הענינים השליליים – "סור מרע", ומכניסים בו כל עניני ה"קדשים" – עשה טוב!

לזכות

א' מאנ"ש תושבי השכונה שיחי' "כאן ציוה ה' את הברכה" ולבני משפחתו שיחי' לכתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה והצלחה רבה בכל הענינים בגשמיות וברוחניות מתוך בריאות אושר ושמחה תמיד כל הימים ויזכו לראות קבלת פני משיח צדקנו, מייד ממ"ש, נאו!
נדפס ע"י הרוצה בעילום שמו

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהמ"ד וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

א' ליום בפרשת ראה; שם נאמר לראשונה ע"ד בית הבחירה והמצווה לבנות את בית הבחירה בירושלים, וכמ"ש רש"י עה"פ²²: "והיה המקום אשר יבחר ה' אלקיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו וגו' עולותיכם וזבחיכם וגו'", ואומר רש"י: "בנו לכם את בית הבחירה בירושלים וכו'", ובפרשה זו כתוב "המקום אשר יבחר ה'" ריבוי פעמים גדול מאוד, כ-15 פעם!

וב"כותרת" ספר "עבודה" מביא הרמב"ם פסוק המדבר בירושלים: "שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך"²³.

ב. ובמשך כל חודש השמיני חודש חשון ילמדו את ספר עבודה – ספר השמיני וסיימו את ספר השמיני בסיום חודש חשון – השמיני, כ"ט חשון.

ג. ואת רוב ספר התשיעי – קרבנות ילמדו בכל חודש התשיעי – כסלו.

ואת ספר העשירי – טהרה, יתחילו בחודש העשירי – טבת, בשלימותו – בט"ו טבת, בזמן ד"קיימא סיהרא באשלמותא".

והנפלא! שביום זה, במסלול ג' פרקים ליום יסיימו את ספר העשירי – טהרה.

והיה מחניך קדוש!

בזמן האחרון סיימו ללמוד את ספר "קדושה" ברמב"ם, שם מדובר ברובו על שמירת הקדושה בצניעות עם ישראל ושלא להתבייש בזה, ושכל א' וא' יקנא ויזהר בנחת את בני ביתו עד"ו.

ובפרט שבפרשתנו תצא לומדים ע"ד חומר וגודל שמירת הצניעות במחנה; "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך, והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך"²⁴.

והיינו שספר קדושה מלמדנו שעל כל אחד ואחת לפעול בכל כוחותיו לשמור ולשפר את הצניעות שתהיה כדבעי ע"פ הלכה, ולא רק ע"פ הדין ח"ו אלא גם לפני משורת הדין, שהצניעות תהיה בהידור הכי גדול שכל רואיהם יכירו שהם גידולי החינוך החסידי, וזרע ברך הוי' של כ"ק אד"ש מה"מ, ולכן הם בלי שום פרצה, ואדרבה ואדרבה יבלטו בהנהגה החסידית והצנועה.

ובמיוחד מוטל החוב הזה על רבני חב"ד בכלל ועל רבני שכונת קראון הייטס שונת המלך בפרט "כאן ציוה ה' את הברכה!", והרבנים רוצים לראות שאנ"ש לא אדישים בזה, ותובעים את הרבנים שהם שלוחי הציבור לפעול בזה.

לאחרונה מדברים רבות על בחירות לרבנות של השכונה, אבל מה שווה לבחור רבנים ובי"ד כשבענין הכי עקרוני חיוני וקריטי לעם ישראל ולקהילה לא רואים שום זעקה ופעילות רצינית שתשפיע על כל הציבור.

ואם יש פעילות היא חשאית, והאי צניעות והעגמת נפש בראש כל חוצות. וע"כ צריכים לעשות תקנות קהל תקיפות ולהתייעץ עם רבנים מנוסים.

וצריכים להזעיק את כל הציבור לאסיפות חרום דחופות, כמו שעושים לעצור מגיפה קשה היל"ת.

22 ראה יב, יא.

23 תהילים קכב, ו.

24 תצא כג, טו.